

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ 5% ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΒΕΡΟΠΑΙΣΜΟΥ ΜΕΓΑΒΟΑ

(Σύσηψις. Έκθεσις Γ.Σακελλαρίου σελ.1-23 καί Σημείωμα Γ.

Χαρμκούρη)

1.- α) Πρός τό θέμα τῶν ἐπιστολῶν συναρτῶται καί τό ὅμοιον περί τῆς προμηθείας τοῦ 5%, καθ' ὅσον ἡ ἐξ ἐκεῖνων βεβαιωμένη ἀδέμιτος κατά τῶ προεκτεθέντα συναλλαγή τοῦ Γ.Πεζοπούλου μετά τῆς ΟΙ-00 ἀποδεικνύει τήν ἀκρίβειαν καί τῶν περί τοῦ δευτέρου λεχθέντων, ἐπερχομένης οὕτω ἐκ τῆς ἀμοιβαίας διασταυρώσεως μίψς ἐπί πλέον ἐπαληθεύσεως ἀμφοτέρων.

β) Ὁ ἐν Λυόν τῆς Γαλλίας Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καί μηχανικός Ραούλ Παπαδοῦκας ἀπέστειλεν ἐκεῖθεν πρὸς τόν παλαιόν συμμαθητήν καί φίλον του Ἰωάν. Βιδάλην, μηχανικόν ἐπίσης καί μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Δ.Μ.Η., τῆς ἀπὸ 22-9-1956 καί 1-10-1956 ἐπιστολάς του. Ἐκ τούτων ἀποκαλύπτεται, ὅτι οὗτος ἐκπληρῶν "τὴν ἀποστολήν, ἣτις τῇ ἀνετέθῃ τῶν παρελθόντων Δ' Ἰουλίου" ἀπὸ τοῦ Γ. Πεζοπούλου καί Ἰωάν. Βιδάλην, μετέβη διὰ δευτέραν φοράν εἰς GRAMBOULE καί ἔσχε "δευτέραν συνομιλίαν" μέ τόν MILLETON, βοηθόν Γεν. Διευθυντήν καί MILSON, Μηχανικόν Διευθυντήν ἐκμεταλλεύσεως τῆς NEXTRIC. Κατ' ἀρχὴν ἐκληροφορήθη παρ' αὐτῶν "ὅτι αἱ ὁδηγαί τῆς OMNIUM LYONNAIS, εἰ ἀφορῶσαι τόν τρόπον καθ' ὃν αἱ προσφοραὶ δεῖον νά ἐγχειρισθοῦν, ἀντιφάσκουσι πρὸς τό πνεῦμα τῆς ἀποστολῆς, ἣτις ἀνετέθῃ εἰς τόν Παπαδοῦκαν ἀπὸ τόν Γ. Πεζοπούλου, καθ' ὅσον "ἐνῶ ἀνετέθῃ εἰς αὐτόν νά συστήσῃ

Σ
10/11
Σμ

είς αυτούς να προσφέρουν τους καλλιτέρους δρους των, να αποφευχθ
ἀκριβώς ή διατηρού, ή OMNIUM LYONNAIS αίτήσει της Δ.Ε.Η. (έπιστολή
Γ. Πεζοπούλου 7-2-56) έπιβάλλει έξ άρχης τήν διαίτησίαν", πράγμα τό
όποτον, ώς εξηγεί κατέσπασε τήν θέσιν του "όλίγων τι λεπτών", δι' ό
καί ζητεί, όπως "έκλειρωσής τού ταινιόρρομείου" τῷ παρόχῳ ό "Εμμ.
Βιόδλης "π ὅ σ α ν ἄ ν α γ κ α ἰ ἄ ν ἔ ξ ἡ γ η σ ο υ ν". Περαιτέ
ρω ό Ρ. Παπαδόυκας ἐκθέτει είς τήν έπιστολήν του, ότι ή Διεύθυνσις
της Ν.Υ.Ρ.Ι.Ο., καί προφανώς τό προαναφερθέντα πρόσωπα, είχον έντολήν
της OMNIUM-LYONNAIS "ν δ α ὕ ξ ἡ σ ο ο υ ν τ ἄ ς τ ι μ ἄ ς τ ω ν
κ α τ ἄ 5%, ὅ περ θ ἄ ἄ ν τ ε σ τ ο ἴ γ η ι ε ί ς π ρ ο μ ῆ θ ε ι α ν, π ρ ο ο ρ ι ζ ὀ μ ἔ ν η ν ε ί ς
τήν OL-OO δι ἄ τ ἄ ς δ ἄ π ἄ ν α ς τ η ς κ α ἰ δ ι ἄ τ ἡ ν ἄ -
μ ο ι β ἡ ν ὠ ρ ι σ ἔ μ ἔ ν ω ν μ ε σ σ ο λ α β ἡ σ ε ω ν ἔ ν ἑ λ -
λ ἄ δ ὀ", πράγμα τό όποτον "ἀποτελεῖ βασικόν ἐμπόδιον είς τήν προ
σπᾶθειάν της περαιτέρω συμπιέσεω τῶν τιμῶν". Είς ἐρώτησιν του Ρ.
Παπαδόυκα "ποῦται εἶνε αἱ ἐν Ἑλλάδι μεσολαθήσεις, ὅς ἀνεῖρα ή προ
μήθεια του 5%" ό MILLION ἀπάντησεν, ότι είς τήν τηλεφωνικήν συνδιό
λεξιν, ἣν είχε μετά του BILLARD ό τελευταίος "δ ε π υ κ ρ ὀ ν ε -
ρ ε ν ι, ὅ τι μ ἔ ρ ο ς τ ο ὕ 5% τ ο ὕ τ ω ν κ ε ρ ο ρ ὀ ρ ἰ ς ε τ α ἰ δ ο ἰ ' α ὕ -
τ ὀ ν τ ὀ ὕ τ ὀ ν τ ὀ ν κ. Π. ε ς ὀ κ ρ ε ν λ. α. ν". Ο Ρ. Παπαδόυκας,
προσθέτων, ότι παρετήρησεν είς τόν MILLION "ότι τοῦτο ἦτο ἄδύνατον
διότι τό πρόσωπον του κ. Πεζοπούλου εἶνε ὑπεράνω πᾶσης τοιαύτης
σκέψεως" καταλήγει: "Ἐν πᾶσι περιπτώσει ἐκρίνα, ότι εἶνε καθήκον
μου νά Σέ πληροφορήσω σχετικῶς ἐμπλοτευτικῶς, διότι τοιαῦται διευ
κρινίσεις, διατυπόμεναι ἄδιοστάτως καί με κομψότητα ὑπό προσώπων
κατεχόντων ὑψηλῆς θέσεις ἐν τῇ OMNIUM LYONNAIS δέν, δ ὀ ν α ν τ α ἰ

καρά να προσενηθίσουν ή θεικήν βλάβην
έν άγνωστο 'Υμῶν".

γ) Ο Ραούλ Παπαδούκας εις την άπό 9-3-63 ἔνορκον κατάθεσιν
του προσθέτει την ούσιώδη λεπτομέρειαν, ότι ο MILLION διά να τόν
κόμη να πιστευθή ὅσα ἄνω περί Πεζοπούλου τῷ εἶπεν "ἐπῆρεν ἐπί
παρουσίᾳ του εις τό τηλέφωνον τόν κ. BILLARD" καί τῷ ἔδωσε συγχρό-
νως ἔν άκουστικόν. Πράγματι ὁ τελευταῖος, ὡς ἤκουσε προσωπικῶς ὁ
Ρ. Παπαδούκας ἀπό τηλεφώνου, ἀπήντησε καταφατικῶς καί μάλιστα δις
εις την ἐρώτησιν τοῦ MILLION "ἐάν μεταξύ τῶν μεσολαβητῶν εις την
'Αλλάδα, οἷτινες θά ἐλάμβανον ἔν μέρος τοῦ 5%, ἦτο καί ὁ Πεζόπουλος".
Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἴδιος λέγει, ότι οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔλαβεν ἀπό τόν
Βιδάλην καί ἐκφράζει την βεβαιότητα, ότι οὗτος δέν ἀνεκοίνωσε την
ἐπιστολήν ταύτην εις τόν Μαρζόπουλον, πρῶγμα τό ὅποιον καί ὁ πρῶ-
τος τῷ ἐγίνωρισε κατ' Αὐγουστον τοῦ 1957, ὅταν συνητηθήσαν εις Ἀ-
θήνας, ὁπότε εις τό γραφεῖον του (Ἄμμ. Βιδάλη) καί ἐπί παρουσίᾳ
του ἀπεκαλύφθησαν ὅλα τό ἀνωτέρω εις τόν Γ. Πεζόπουλον. Τό ὅτι ὁ
'Αμμ. Βιδάλης ἐ-ο-ι-ώ-π-η-σ-ε-ν-ἐ-π-ί-ἔ-ν-ἔ-τ-ο-ς-π-ε-ρ-ί-
π-ο-υ-ἔ-κ-α-μ-ε-ν-ἐ-ν-τ-ύ-π-ω-ι-ν" εις τόν Ρ. Παπαδούκην καί
ἀποδίδεται παρ' αὐτοῦ εις "ἀ-ε-κ-τ-ό-τ-η-τ-α". Ἀντιθέτως ὁ Ἄμμ.
Βιδάλης ἐβεβαίωσε ἐνδρῶς την 10/8/1962, ότι δέν ἐνθυμεῖται ἄν ἔ-
λαβε την ὡς εἴρηται ἐπιστολήν καί ἄν την ἀνεκοίνωσε καί τότε εις
τόν Πεζόπουλον, θεωρεῖ ὅμως "πιθανώτερον, ότι θά την ἔλαβε καί ότι
ἄν τήν ἔλαβε τό πιθανώτερον εἶπε, ότι θά την ἔδωκεν ἰσ' ὄψιν τοῦ Γ.
Πεζοπούλου".

857 867

2.- α) Ο Γ. Πετρόπουλος εις την Συνεδρίασιν του Διοικ. Συμβουλίου της 12-8-57 πρό της ήμεροίας διατάξεως άνεκοίνυσεν όσα κατά τό άνωτέρω άπεκάλυφεν ό Ρ. Παπαδούνας καί προσέθεσεν τήν άνακρίβειαν, ότι παρεκάλεσε σχετικώς τόν Ρ. Παπαδούναν πρό μηνός, ενώ ως είδομεν ή παράκλησις έγεινε πρό ένός έτους, πρῆγμα τό όποϊαν άμολόγησε καί ό ίδιος εις την Συνεδρίασιν της 13-11-57. Άνακριβές έπίσης εινε καί τό παρά τόν Γ. Πετρόπουλου λεχθέν, ότι "Όν τ ως ή Ν Ε Υ Η Ρ Ι Ο ε δ ω σ ε κ α λ ά ς τ ι μ ά ς". Δις τήν έπακολουθήσασαν συζήτησιν έγένετο δεκτική ή πρότασις του Προέδρου Π. Γουναράκη, όπως "ζητήσωμεν εις ύφος αυτηρόν, από την ΟΙ-ΟΟ όπως διευκρινισή αυτό τό ζήτημα", καθώς καί "τήν περικοπήν του 5%" καί δη "έπί όλων των παραγγελιών" κατά τήν προσθήκην του Άναρχ. Δημητρακοπούλου. Ο μένος έκ των συμβούλων, όστις διετύπωσε διάφορον άκοφιν εινε ό Π. Στουπάσης, όστις ειπεν, ότι "ή ΟΙ-ΟΟ θα εύρη κάποιον τρόπον νά ξεφύγῃ", δι' ό καί λέγει "μήπως αυτά τό πράγματα θα έπρεπε νά καταστούν γνωστά εις τόν Γάλλον Προσθευτήν". Άπεκροσθη όμως από τόν Πρόεδρον, ό όποϊος έπανήλθεν εις τήν ως άνω "συγκεκριμένην" πρότασιν του, ως έπίσης καί από τόν Άναρχ. Δημητρακοπούλου, ό όποϊος έθεώρησεν αυτήν ως "τόν καλύτερον τρόπον διότι εάν αναιξωμεν, ως ειπεν, τήν Γαλλικήν Προσθεϊάν όπως ειπεν ό κ. Στουπάσης, εινε δυνατόν αυτη νά επέμβῃ εις τήν Κυβέρνησιν νά δώσῃ εξηγήσεις καί ούτω νά εμπαρορθώμεν εις τίς ενεργείας μας", τίς άφορώσας προφανώς τήν περικοπήν του 5%. Άενοσημέλιον εινε, ότι ό μέν Πρόεδρος έφηρε "τό συγκεκριμένον γεγονός", ότι ό Άλτην Πρόξενος διό του δευτέρου άκουστικου ήκουσεν όλα αυτά" ό δέ Άμμ. Βιδάλης έσήγησεν, ότι "τότε

κού ή ΟΙ-ΟΟ έκαμε τής γνωστός φασαρίας (άννοσεϊ προδήλως τής ου-
ζητήσεις διά τήν διαίτησάν ΒΑΥΕΡ), έγώ είχα είπει, ότι ό σκοπός ό-
λων αύτών των Ιστοριών ήτο έκριβώς διά νά αύξηση τής τιμής της.
Καί έπειδή έγώ τό είχα προβλέπει, έξήγησα πληροφορίας από ένα
Αύστριακόν Οίκον καί είχα κατατοπισθή περί του εύλόγου ύφους των
τιμών". "Τότε λοιπόν", ώς προσέθετε, έγραφε καί εις τόν Ρ. Παπαδού-
καν κατ'έντολήν του Γ. Πετροπούλου. Τό τελευταίον τουτο επανέλαβεν
ό Δωμ. Βιδάλης καί εις τής συνεδριάσεις του Διοικ. Συμβουλίου τής
6-11-57 καί 13-11-57 μέ τήν προσθήκην, ότι: "Του άπαντήσαμεν, (του
Παπαδούκα) ότι εάν ή ΟΙ-ΟΟ επιμένη νά λάβη τήν προμήθειάν της, έν
τοιαύτη περιπτώσει νά μής ύποβήκη ή ΝΟΥΥΡΙΟ άπ'εύθείας προσφοράς
διά νά τής έχωμεν υπ'όψιν εις τόν νέον διαγωνισμόν". Μάλιστα εις
τήν τελευταίαν συνεδρίασιν τής 13-11-57 έξήγησε περαιτέρω τό μόν,
ότι "όπως έλαβε τής τιμές των Αύστριακών Οίκων, αι όποιαί άπετέλε-
σαν τό στοιχείον κρίσεως τής συσταθείσης 'πιτροπής έκ του όκοιου
έμπιρέβωσε τής ύψηλής τιμής των Γάλλων" τό όέ, ότι "πράγματι έλή-
φθη προσφορά τής ΝΟΥΥΡΙΟ μέ π ο λ ύ χ α μ η λ ά ς τ ι μ ή ς ,
π ρ ᾱ γ μ α τ ό ό π ο ι ο ν ΜΑΛΙΣΤΑ ΕΚΑΜΕ ΔΙΣΘΗΣΙΝ". Ταύτα έ-
λέχθησαν εις έκτίμιον του Γ. Πετροπούλου, ό όποιος δέν τά διέφευσε.

β) περιέργως τό έπίσημα καί όχι τά έστενογραφημένα πρακτικά
περιέχουσιν έν τέλει τήν προσθήκην, ότι τό Διοικ. Συμβούλιον άνέθε-
σεν εις τόν Πρόεδρον αύτου, "όπως έκικοινωνήση μετά του έν' ΒΑΛΛΟΙ
Πρόσθεως τής Γαλλικής δημοκρατίας εις όν νά αναφέρη τά γεγονότα
ταύτα καί νά ζητήση τήν παρέμβασίν του διά τήν παροχήν εξήγησεων
έκ μέρους τής ΟΙ-ΟΟ". 'Η έκ των ύπέρων όμως παρεμβολή τής προσθή-
κης ταύτης δέν άποδεικνύεται μόνον από τό αντίθετον περιεχόμενον

9 57 9/10

των έστενογραφημένων πρακτικῶν καὶ τῆς κατηγορηματικῆς περὶ τοῦ
ἐναντίου ἀπὸ 13-8-1962 καὶ 14-8-1962 ἐνδρόμους καταθέσεις τῶν παρο-
στάντων εἰς τὴν Συνεδρίασιν ἐκείνην καὶ λαβόντων ἐνεργὸν μέρος
εἰς τὴν συζήτησιν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀναγρ. Δημητρηκοπού-
λου καὶ Π. Στρογγιάου, σοβαρῶς ἐντοχνομένης καὶ ἀπὸ τὴν ὁμοίαν ἀπὸ
10-8-1962 τοῦ Σ. Κιτριλάκη, ἀλλὰ ἰδίᾳ ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2569/550 τῆς
29-8-57 ἐπιστολῆς τοῦ Γ. Πεζοπούλου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικ. Συμ-
βουλίου. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀναγράφονται μεταξὺ ἄλλων καὶ
τὰ ἑξῆς: "θεωρῶν, ὅτι ἡ καλύτερα ἐν προκειμένῳ ἐνέργεια εἶνε ἡ ἀπ'
εὐθείας πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴν Πρεσβεΐαν καταγγελία τῆς
συγκοινωνίας, ὡς παρεργουμένης ἀπὸ Γάλλον ὑπύκουον, ἀκαθιβάσει. Ἐν
συνημμένῳ σχέδιον ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβεΐαν καὶ παρα-
καλῶ, ὅπως ἀποσταλῇ αὕτη ἀρμοδίως. Τὰ ὀπωτέρω ἀνέφερα εἰς τὸν κ. ἐπί
τῆς Βιομηχανίας Ἰκουργόν, ὅστις καὶ σὺν ἐοτῆσιν, ὅπως
ἀπευθύνθη μὲν εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβεΐαν ἐκ τῆς ἐτοι-
μασίας τῶν ὅλων θέμα καὶ ζητησῶντες ἐξηγή-
σεις". Εἶνε φανερόν, ὅτι ἡ πρώτη βουλή αὐτῆς
κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἀποφασισθέντων ἀπευ-
θύσεως πρὸς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν καὶ μάλιστα πρὸς παρο-
χὴν ἐξηγήσεων καὶ ὅχι πρὸς περικοχὴν τοῦ 5%, ὡς ἀπεφασίσθη, τὴν εἶ-
χεν ὁ Γ. Πεζόπουλος, ὁ ὁποῖος καὶ ὁμολογεῖ, ὅτι αὐτὸς ἐθεώρησε τὴν
ἐνέργειαν αὐτὴν ὡς καλύτεραν. Τὸ γεγονός, ὅτι οὐδόπως ἀναφέρεται
εἰς ἀνάλογον ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ὅποτε θά ἦτο περιττός
καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ χαρακτηρισμὸς τῆς προκρινθείσης ἐνεργείας ὡς καλυ-
τέρας, ἐνῶ ἐπικαλεῖται, προφανῶς πρὸς κάλυψίν του, σὺ μ φ ω ν ο ν

ο θ ο τ α σ ε ι ν του Υπουργού Βιομηχανίας, παρέλκουσαν εις την πε-
ρίπτωσιν έκτελέσεως άποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου, ούδεμίαν άφι-
νει περί τούτου άμφιβολίαν. Τό ότι τά μέλη του Διοικ. Συμβουλίου
υπέγραψαν τό έκτίθημα πρακτικό της 12-8-57 καί επί πλέον ούδόπως
άντέδρασαν εις την γενομένην κατά τας έπακολουθησάσας συνεδριάσεις
δήλωσιν του Προέδρου, ότι ή προς τόν Γάλλον Πρεσβευτήν έπιστολή
άπεστόλη εις έκτέλεσιν της άποφάσεως του Διοικ. Συμβουλίου, δέν άπο-
δεικνύει άλλο τι εί μή ότι, ή ύπογραφή των πρακτικών έγίνετο
άνευ έλέγχου του περιεχομένου αυτών, πράγμα άλλως τε πολλήκις παρα-
τηρούμενον εις τά Νομικά πρόσωπα.

3:- α) Ο Ανάργυρος Δημητρακόπουλος μετά την εις την
συνεδρίασιν της 18-9-57 άνακοίνωσιν του Προέδρου της προς τόν Γά-
λον Πρεσβευτήν άπευθυνθείσης ως άνω έπιστολής καί έξ άφορμής της
κατά την συνεδρίασιν της 23-10-57 συζητήσεως νέων παραγγελιών προς
τήν ΝΕΥΡΕΙΟ έπανεζήτησε τό θέμα καί διεπίστωσεν, ως σαφώς άναφέρει
εις τό έπιβεβαιωθέν ένόρκως ύπ' αριθ. 136908 της 10-10-1962 ύπόμνη-
μά του καί τό άπό 29-1-58 ύπό Κεφ. 41 ήμερολογιακόν του σημείωμα,
μίαν πλήρη άντίθεσιν έστενογραφημένων καί έπισήμων πρακτικών, άλ-
λοιωθείσης εις τό τελευταία της εκ των πρώτων προκυπτούσης γνώμης
του Διοικ. Συμβουλίου, περί μή προσφυγής εις τόν Γάλλον Πρεσβευτήν
άλλά άπ' ευθείας εις την ΟΙ-00. Κατόπιν τούτου, παρακάμπτων τό ζήτη-
μα της άλλοιώσεως, άπό την άνακίνησιν του όποιου ούδέν θά προέκυ-
πτε κατά την γνώμην του, έζήτησε δια της ύπ' αριθ. 706863/25-10-1957
προτάσεώς του την έπανασυζητήσιν του ίδιου θέματος του 5%. Ο Πρόε-

8
7
9

εδρος του Διοικ. Συμβουλίου, ανακοινών την πρότασιν ταύτην, παρεπι-
κτόντως εις τὸ Διοικ. Συμβούλιον κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 6-11-57,
ἐξέφρασε τὴν γνώμην, "ὅτι πρέπει νὰ ἀναμεινῶμεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ
Γάλλου Πρέσβευτος". Ὁ Π. Στουπάκης πρὸς ὃν συνεφώνησε καὶ ὁ Ἐμμ. Βι-
δάλης εἶπεν ὅτι "τώρα μὲ τὸ νὰ κάμωμεν ἐπιστολάς ἐπὶ ἐπιστολῶν καὶ
νὰ λέμε, ὅτι ὁ κ. Παπαδόπουλος μᾶς εἶπεν αὐτὰ τὰ πράγματα ὅ ἐ ν ο -
μ ῖ ρ ω ὅτι θ ἄ ἐ π ι τ ῶ χ ω μ ε ν τ ῖ π ο τ ε ἄ λ λ ο ἄ π ὅ
τ ὸ ν ἄ μ ε ῖ ν η μ ῖ α ο υ κ ο φ α ν τ ῖ α εἰς βᾶρος τοῦ κ.
Παπαδόπουλου, ὁ ὅποιος ἐντίμως καὶ ἐμπιστευτικῶς, ἐνδιαφερόμενος διὰ
τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, ἔκαμεν ὅ, τι ἔκαμε". Χαρακτηριστικὸν τῆς
δυσμενοῦς ἀτμοσφαιρας, ἣτις ἐδημιουργήθη διὰ τὴν πρὸς τὸν Γάλλον
Πρεσβευτὴν ἐνέργειαν εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ὡς ὁ Πρέσβευτος, οἷον εἰ
ἀπολογούμενος, ἐπεκατέστη πρὸς δικαιολογίαν αὐτῆς τὴν ἀνύπαρξτον
ὡς εἴπομεν ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Τὴν συζήτησιν τὴν ἐπ.
μάτισεν ὁ Ἄναργ. Δημητρακόπουλος, ὁστις ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ὀμιλήσῃ
"ὅταν ἐγγραφῆ εἰς ἡμερησίαν διάταξιν τὸ θέμα, ὥστε νὰ ἀποτελέσῃ
καὶ ἀντικείμενον ἀποφάσεως".

β) Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 13-11-57 οἱ Π. Γουναράκης καὶ Γ. Πεζό-
πουλος προσελάθησαν νὰ δημιουργήσωσι τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὸ 5% "προ-
ωρῆσεται ὡς προμήθεια τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ
αὐτῆς", πρῆγμα τὸ ὅποιον διέφευσεν ὁ Ἐμμ. Βιδάλης ἰσχυρισθεὶς, ὅτι
"τὸ 5% εἶνε προμήθεια τῆς ΟΙ-ΟΟ καὶ κατὰ μέγα μέρος τοῦ Γεν. Διευ-
θυντοῦ τῆς Δ. Β. Η." Ἐκ τῶν συζητήσεων προέκυψαν τρία βαρυνόμενα γε-
γονότα. Πρῶτον, ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐθεώ-
ρουν τὴν πρὸς τὸν Γάλλον Πρεσβευτὴν ἐνέργειαν ἄσκοπον, διότι κατὰ

μέν τόν Δ.Γαλιάνη "ή γραφειοκρατία της Γαλλικής Πρεσβείας καί της Γαλλικής Κυβερνήσεως άσφαλεις θά ρίψη τήν ύπόθεσιν εις τας καλένδρας" κατά τόν Αναργ. Δημητριάδην "φυσικόν είνε ό Γάλλος Πρεσβευτής νά θελήσῃ νά καλύψῃ μίαν Γαλλικήν Έταιρεία καί νά δώσῃ διέξοδον εις τήν ύπόθεσιν μέ τήν δικαιολογίαν, ότι πρόκειται περί παρεξηγήσεων, αί όποίαι συμβαίνουσι εις αύτάς τας περιπτώσεις" καί κατά τόν Π. Στουκάθην πρὸς ὅν συνεφώνησε καί ό Έμμ. Βιδάλης "ό έν θά γίνῃ τίποτε ἄλλα ἄπό νά συνεννοηθοῦν ὅλοι οί Γάλλοι μεταξύ των (καί της ΟΙ-ΟΟ καί της Γαλλικής Κυβερνήσεως) καί νά ἄρνηθοῦν ὅλας τας κατηγορίας, διαρρηγνύοντες τά "μάτια των" καί ρίπτοντες "ὅλο τό βάρος εις τόν κ. Παπαδόπουλον, τόν όποιον ἤμπορεῖ κι' ὅλας νά μηνύσουν ἐπί ουκοφαντίς". Αποτελεῖ καί τοῦτο μίαν ἐπιβεβαίωσιν της ἄλλοιώςως τῶν πρακτικῶν, ἄφου ἡ πλειοψηφία τοῦλάχιστον τοῦ Συμβουλίου ἐνεμενεν εις τήν ἐκ τῶν ἐστενογραφημένων πρακτικῶν προκρίτουσαν ὡς ἄνω ἄπόφασιν. Πρόσθετον ἐνίσχυσιν τῆς ἐκδοχῆς ταύτης συνιστοῦσι τά λεχθέντα ὑπό τοῦ Γ. Μεζοπούλου, ό όποτος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τόν Π. Γουναράκη, ό όποτος εἶπεν "Καί ἐάν ἀκόμη ἐγένετο βεκτή ἡ ἔκφασις τοῦ κ. Βιδάλη, ότι κακῶς ἐστὴν ἡ ἐν λόγω ἐπιστολή πρὸς τήν Γαλλικήν Πρεσβείαν, παρ' ὅλον, ότι ἡ ἀποστολή της ἦτο συμμόρφωσις πρὸς ἄπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, ἔνα εἶνε τό γεγονός, ότι ἔστῃ καί ἐκ λάθους ἔστῃ ἡ πλάση ἡ ἐπιστολή", ἐπεκαλέσθη τήν γνώμην τοῦ Ἐκουργοῦ ό όποτος τοῦ εἶπεν, ότι "ή ΟΙ-ΟΟ

8 27 17

όπως ούποτε θα άρνηθή και έπειδή κυρίως την Δ.Β.Η. και έν γενεί
την Κυβέρνησιν την ένδιαφέρει ή συνέχισις των Γαλλικών πιστώσεων,
ο κ ο κ ι μ ώ τ ε ρ ο ν θα ήτο νά άπευθυνθή ή Δ.Β.Η. είς τόν Γάλ-
λον Πρεσβευτήν. Βεβαίως όμολογώ, ότι δέν ήθέλησα νά πιέσω τόν κ.
Πρόεδρον αλλά και ό κ.Πρόεδρος και έγώ άντελήφθημεν ότι είμεθα
έκτεθειμένοι". Ούτω από την τελευταία ταύτην περικοπήν καθίστα-
ται άναμφίβολον, ότι ή έπιστολή άπεστάλη κατόπιν συνεννοήσεως Γ.Πε-
ρσοπούλου και Π.Γουναράκη, έν όψει της 'Υπουργικής συστάσεως, έν ή
περί αύτης διαβεβαίωσις του Γ.Περσοπούλου είνε άκριβής. Δεύτερον
οί Π. Γουναράκης και Γ.Περσοπούλος προσεπάθησαν νά δημιουργήσιν
άμφιβολίας, ως πρός την άκρίβειαν των λεχθέντων παρά του Ρ.Παπαδό-
κα, πρῶτον τό όποσον ήνάγκασε τόν 'Αναγ.Διητηρακόπουλον νά εϊπρ
είς τό πρῶτον, ότι "τ'είς κ λ η ρ ο φ ο ρ έ α ς όμως του κ.Παπα-
δόκα τάς πιστοκοιεί καί ό Διευθυντής της Ν.ΥΡΡΙΟ. "άν δέν πιστεύη-
τε μίαν φοράν τόν κ.Παπαδόκα, δέν πρέπει νά πιστεύητε έκατόν φο-
ράς τόν πρώην Πρεσβευτήν της Γαλλίας". Τρίτον και σημαντικώτερον
είνε ή άποκάλυψις, ότι κατά την όμολογίαν του Γ.Περσοπούλου "είχεν
άποσταλή προσωπικώς είς τόν κ. Βιδάλην πρό έτους περίπου έπιστο-
λή "(προφηνώς ή της 1-10-1956), την όποιαν όμως δέν είδεν ούτος.
Τούτο, έπιβεβαιωθέν και από τόν 'Αμμ.Βιδάλην, έδωσεν άφορμήν είς
τόν Π.Γουναράκη νά κάμη την εξής έπιτιμητικήν παρατήρησιν "Σήμε-
ρον όμως έκ των όσων εϊπεν ό κ.Βιδάλης προηγουμένως π ρ ο κ ύ -
κ τ ε ι και έν νέον στοιχείον. "Οτι τόσον ό κ.Βιδάλης όσον και ό
κ. Περσοπούλος έγγύριζον την ύπόθεσιν πρό κολλούσθαι καιροϋ. Διατί
λοιπόν, έφ' όσον ύπηρχεν έπιστολή του κ.Παπαδόκα δέν την έδώσατε

είς τό Διοικ. Συμβούλιον;". Είς τήν εϋλογον ὁμως ταύτην ἐρώτησιν οὐδέμία ἐδόθη ἀπάντησις. Ἡ σιωπή ὁμως τοῦ Γ.Πεζόπουλου δέν δύναται λογικῶς νά ἐρμηνευθῆ ἄλλως εἰ μή ὡς ἀποδοχή τῆς διατυπωθείσης καί κατ' αὐτοῦ κοινηγορίας, ὅτι ἐγνώριζε τήν ὑπόθεσιν τοῦ 5% ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Παπαδοῦκα "πρὸ πολλοῦ καιροῦ". Πρέπει νά προτεθῆ, ὅτι ὁ Γ.Πεζόπουλος ἀνεγνώρισεν, ὅτι εἰς τόν Βιολάνη εἶπε νά γράφῃ εἰς Παπαδοῦκαν "νά μεσολαβῆσῃ εἰς τήν Ν.Υ.Ρ.Ι.Σ διὰ τήν μείωσιν τῶν τιμῶν τῆς καί ἐάν ἡ ἐνδεχομένη παρεμβολή τῆς ΟΙ-ΟΟ τοῦς ἠμποδίσει νά μῆς ἔκωμαν ἀπ' εὐθελίας προσφορᾶς". Ὄντε ἔθεν καί ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἴδιος ἠμίλησε περὶ καλῶν τιμῶν τῆς Ν.Υ.Ρ.Ι.Σ, ἐπαληθεύεται ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ.Βιολάνη περὶ ἀπ' εὐθείας προσφορῶν τῆς Ν.Υ.Ρ.Ι.Σ "μέπολύ χαμηλὰς τιμὰς ὅσον ἀφορᾷ τῆς τουρκενίας, πρῶτον γὰρ ὁποῖον μάλιστα ἔκωμαν εἰσθῆσιν", τοσοῦτ' μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ Γ.Πεζόπουλος δέν διεφύσεσεν οὔτε τό συγκριτικόν, οὔτε τήν συναφῆ δήλωσιν τοῦ κ.Μιτριλάκη, καθ' ἣν "Ἡ Ν.Υ.Ρ.Ι.Σ ὑπέβαλεν εἰς τήν Δ.Γ.Ε.Ε. ΑΠ' ΕΥΘΕΛΙΑΣ προσφορᾶς ἰδίᾳ τῆς πρωτοβουλίᾳ καί συνεπῶς ὁ κ.Παπαδοῦκας δέν ἔκαμε καί τίποτε ἄξιον λόγου", ἂν καί δέν ἐξηκριβώθη ἐκ τῆς γενομένης ἐρεῦνης, ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη προσφορᾶ (ὄρα σημεῖωμα Γ.Χαρμπούρη). Παρὰ τήν ἐπιμονήν ἰδίᾳ τοῦ Δ.Γαλάνη, ὅτι πρέπει νά κἀμωσιν σχετικὴν ἐπιστολήν πρὸς τήν ΟΙ-ΟΟ καί παρὰ τήν ὑπόμνησιν, ἣν ἔκαμε πρὸς τόν Γ.Πεζόπουλον "ὅτι αὐτὸς μόνος του ἔπρεπε νά ζητήσῃ νά δοθῶν ἐξηγήσεις", τό Διοικ. Συμβούλιον ἀπεφάσισε, μετ' ἐπιφρονῶντων τῶν Δημητρακοπούλου καί Γαλάνη, "νά μή γείνη ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως οὐδέμία ἄλλη ἐνέργεια

8 57 97

πλήν της αποστολής επιστολής προς τόν Γάλλον Πρεσβευτήν, διό της όποιας νά τοῦ υπομνησώμεν τό ζήτημα". Όπως δέ ἐξηγήσεν ὁ Π. Γουναράκης δέν εἶχε "καμμίαν ἀντίρρησην νά γείνη αὐτό τό ὅκοτον λέγουν οἱ κ.κ. Δημητρακόπουλος καί Γαλάνης, ἀλλά ἄφου ἐξαντλήσωμεν τήν πρώτην μας ἐνέργειαν... Δίς τήν σκέψιν μου ἔχω καί ἐγώ μόλις λάβωμεν τήν ὁπάντησιν τοῦ Γάλλου Πρεσβευτοῦ ν δ σ τ ρ α φ ῶ μ ε ν δ ρ ι μ ε ῖ ς κατά της ΟΙ-ΟΟ". Τά αὐτά περίπου ὑπεστήριξαν καί οἱ Σ. Κιτριλάκης, Β. Βιδάλης καί Π. Στουκίδης. Οὕτω ἀπερρίφθη ἡ πρότασις τοῦ Ἀναργ. Δημητρακοπούλου καί ἔμεινεν ὁ μὲν Δ. Γαλάνης μέ τήν ἀνικανοποίητον ἀπορίαν "κατά τί θά ἐπεδείνωσε τήν κατάστασιν ἢ πρὸς τήν ΟΙ-ΟΟ ἐπιστολή" ὁ δέ Γ. Πετρόπουλος μέ τόν κ ο μ π α σ μ ὶ ν, ὅτι πάντως αὐτός "δέν ἐδέχετο ποτέ νά γείνη συζήτησις περί της τιμιότητός του, δηλαδή νά ἀ μ φ ι ο β ῆ τ ῆ θ ῆ α ὕ τ ῆ".

4.- α) Αἱ ὑπομνήσεις πρὸς τήν Γαλλικὴν Πρεσβεῖαν ἔγειναν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 1382/30-12-57 καί 272/13-2-58 ἐγγράφων τοῦ Π. Γουναράκη πρὸς αὐτήν. Πλήν καί εἰς τό Διοικ. Συμβούλιον δέν συνεζητήθη ἔτι ποτε ἡ περιλάλητος ὑπόθεσις τοῦ 58, τῶν Γ. Πετρόπουλου καί Π. Γουναράκη σκεφθέντων σαφῶς, ὅτι ἦτο προτιμωτέρα ἡ λύσις ἀπὸ τήν ἐκ νέου ἀνακίνησιν αὐτῆς. Ὁ Π. Γουναράκης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 80/14-1-58 ἐγγράφου του πρὸς τόν Γ. Πετρόπουλον κατέγραψε γνωστόν εἰς αὐτόν, ὅτι ὁ ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς Γαλλικῆς Πρεσβεῖας ἐπεξήγησεν, ὅτι "ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ τόσοον ἀβάσιμον καί ἀστεῖαν τήν ὅλην αὐτήν ὑπόθεσιν, ὥστε ἐνόμισεν, ὅτι δέν ἔπρεπε γὰρ δώσουσιν συνέχειαν εἰς αὐτήν λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

είνε ανώτερα πύσης υπονοίας". Προσέθεσεν επί πλέον ο ίδιος, ότι
"τά καταγγελλόμενα είναι δυσασπόμενα και κατέληξεν εις τό να εΐρη,
δτι όλη αυτή ή υπόθεσις οφείλεται εις τόν έν GRANOBLE άμισθον
"Άλληνα Πρόξενον, ή δέ Γολλική Κυβέρνησις θα εύρεθῆ εις δυσκολίαν
να δημιουργήσῃ διπλωματικόν ζήτημα, αί τοῦσα τήν άνάγκησιν του κυ-
ρίου τούτου, αν βεβαίως αποδειχθούν οβείσμοι αί καταγγέλαι". Πε-
ραιτέρω εκθέτει, ότι εφ' όσον "βλέπει επιμένοντα τόν Π. Γουναράκην,
όπως και τό Διοικ. Συμβούλιον εις τό να δοθῆ μία άπάντησις" θα
συνίστα διά του Πρέσβειως "εις τό 'Υπουργείον 'Εσωτερικῶν τήν διε-
ξαγωγήν έρεύνης πρὸς τόν σκοπόν εξακριβώσεως τῶν πραγματικῶν πε-
ριστατικῶν, ως ταῦτα κατηγγέλοσασιν". Είναι αξιοπαρατήρητον, ότι ο Π.
Γουναράκης δέν ήσθδθη τήν ά ν ά γ η ν ν ά έ ν η μ ε ρ ώ σ η
ο χ ε τ ι κ ῶ ς και τό Διοικ. Συμβούλιον.

β) Ο Π. Γουναράκης άμα τῆ αποχώρησει του εκ τῆς Δ. Β. Η. τήν
μεσημβρίαν τῆς 30-6-62 κατέθεσεν εις τήν Γραμματείαν τά φυλασσο-
μενα μέχρι τότε εις τό 'Αρχείον του άπρωτοκόλλητο από 29-1-58 και
13-2-58 έγγραφα τῶν Γολλικῶν 'Εταιρειῶν NESTLE και OMNIUM LYON-
NAIS πρὸς τό Γολλικόν 'Υπουργείον τῶν 'Εσωτερικῶν, δι' ὧν ως ἦτο
επόμενον και ως προεβλέφθη διαφεύδεται ο Ρ. Παπαδοῦκας. Ζρωτάται
αὐτή ἦτο ή έρευνα, ἦν ἤθελε τό Διοικ. Συμβούλιον τῆς Δ. Β. Η. και
διεξήγαγε τό 'Υπουργείον 'Εσωτερικῶν και διατί τά έγγραφα ταῦτα
έ τ ά φ η σ α ν εις τό άρχείον επί 4 1/2 περίπου έτη; Καί όμως
τό Διοικ. Συμβούλιον ά ν α μ έ ν ε ι ε ί σ ε τ ι τήν άπάντησιν
τῆς Γολλικῆς Πρεσβείας διά να προβῆ εις τῆς υποσχεθείσας υπό του
Π. Γουναράκη δριμελεις κατά τῆς ΟΙ-СО παρατηρήσεις:

9 57 7

γ) Ἡ περί διαιτησίας ἀπόφασις ὑπ'ἀριθμ.27 ἐλήφθη τὴν 15-2-56. Τὴν 17-10-56 ὁ Γ.Πεζόπουλος ἀπηυθύνθη εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πολυτεχνείου Ζυρίχης, ὅστις ὑπέδειξε τὸν BAUER τὴν 26-11-56. Τὴν 8-11-1956 ὑπεβλήθη πρὸς τὸν τελευταῖον ἡ προσφορὰ τῆς NEYRPIG. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ BAUER, δι' ἧς ἐκρίνοντο εὐλογοὶ αἱ τιμαὶ τῆς NEYRPIG ἐστάλη τὴν 15-2-57. Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ραυτόπουλος, Μαλαγαρόης, Κουτρούβης, Ἀληφαντῆς καὶ Ἀργυρόπουλος εἰς τὸ ἀπὸ 15-5-57 πρακτικὸν τῶν ἔκριναν, ὅτι "τὰ στοιχεῖα δὲν εἶνε ἐπαρῆ καὶ δὲν ἐμφέρουν γνώμην ἐπὶ τῆς ἐν τῇ προσφορᾷ τῆς NEYRPIG αἰτουμένης τιμῆς". Ἐν τούτοις ὁ Γ.Πεζόπουλος εἰς τὸ ὑπ'ἀριθ.1640/20-6-57 εἰσηγητικὸν του πρὸς τὸ Διοικ. Συμβούλιον σημεῖωμα ἀναφέρει Ψ Ξ Υ - Δ Ω Σ: "Ἡ ἐπιτροπὴ συνεφώνησεν ἐπὶ τῆς αἰτηθείσης τιμῆς τῶν δολ. 484.000 διὰ δύο ὑδροτροβίλους. Συμφωνῶ μετὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προτείνω, ὅπως ἐγκριθῇ", ὅπως καὶ πράγματι ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ ἀνύποκτον Διοικ. Συμβούλιον διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ.173/20-6-57 ἀποφασεῶς του. Οὕτω μετὰ τὴν ψευδῆ ταύτην διαβεβαίωσιν καὶ μετὰ τὴν σκουδὴν του, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἐγκρίσιν τῆς παραγγελίας τῶν ὑδροτροβίλων ὁ Γ.Πεζόπουλος μῆς ἔδωκε μίαν νέαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς καταγγεθείσης προμηθείας τοῦ 5%.

5.- Ἐκ τῶν προεκτεθέντων δικαιολογεῖται τὸ συμπέρασμα ὅτι:

α) Ὅσα λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ρ.Παπαδοῦκα ἐν σχέσει μετὰ τὴν προμηθειάν τοῦ 5% εἶνε ἀπολύτως ἀκριβῆ. Οὐδένα λόγον εἶχεν οὗτος, ὅπως δημιουργήσῃ φανταστικὴν ἱστορίαν μετὰ τῶσας χαρακτηριστικὰς λεπτομερείας μετὰ μόνην τὴν προσδοκίαν νὰ γείνη δυσδρεπτος πρὸς τε τὸν Γ.

Πεζοπούλου και τους Γάλλους, αν μη και να έκτεθη εις δικαστικὴς περιπετειάς.

β) Η έκιστολή της 1-10-1956 τοῦ Ρ. Παπαδοῦκα περιήλθεν ἔκτοτε εις γνώσιν τοῦ Γ. Πεζοπούλου, ὡς υποστηρίζεται ἀμέσως μὲν ἀπὸ τοῦ Ἄναρ. Μημητρακόπουλου, Ἰ. Μ. Ζαννῆν καὶ Σ. Κιτριλάκη, ἐμμέσως δὲ ἀπὸ τὸν Ἰ. Μ. Βιδάλην. Δὲν ἦτο δυνατόν οὔτε ὁ τελευταῖος νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς οἰκίης ἐπὶ ἑνὸς τόσοῦ σοβαροῦ ζητήματος, ἐν ὅφει μάλιστα καὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ έκιστολή αὐτὴ ἀπεστάλη εις έκτέλεσιν ἐντολῆς τοῦ Γ. Πεζοπούλου καὶ ἐπὶ πλῆρον ἐξήτει ἀπάντησιν "δι' ἐπιστροφῆς τοῦ ταχυδρομείου" οὔτε ὁ Γ. Πεζοπούλος νὰ μὴ ζητήσῃ τὴν ἀπάντησιν, ἢν ἀνέμενε κωτόπιν τῆς ἐντολῆς του, δεδομένου μάλιστα, ὅτι ἀνέκυψαν ζητήματα διὰ τὴς τιμῆς καὶ τὴν γνωμοδότησιν BAUER.

γ) Η τοιαύτη γνώσις, ἐξυπακούεται καὶ ἀπὸ τὸ βεβαιούμενον ἀπὸ τὸν Ἰ. Μ. Βιδάλην γεγονός, ὅτι ἐζητήθησαν καὶ ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τὴν Ν. ΨΥΡΙΣ ἀπ' εὐθείας προσφοραὶ μὲ προξενησάσας αἰσθησὶν πολὺ χαμηλῆς τιμῆς. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε πολὺ εὐφάνταστος ὁ Ἰ. Μ. Βιδάλης διὰ νὰ πλάσῃ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἕνα τοιοῦτον μῦθον, ὁ ὁποῖος ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν δὲν ἀντεποκρίνετο εις τὴν πραγματικότητά θὰ ἀπεκρόβητο ἀπὸ τὸν Γ. Πεζοπούλου ἀθύρσει.

δ) Τὰ πρακτικὰ τῆς 12-8-56 ἠλλοιώθησαν ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ὁ Γ. Πεζοπούλος καὶ Η. Γουναρῆσις ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἀπεφόρισαν τὴν προσφυγὴν εις τὴν Γαλλικὴν Πρεσβεΐαν καὶ ὄχι εις τὴν ΟΙ-ΣΟ, ὡς ἀπεφόρισε τὸ Διοικ. Συμβούλιον, τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Γ. Σακελλαρίου διατυπώσαντος τὴν γνώμην ὅτι: " τοιαύτη ἀλλοίωσις ἐκ τῶν ὑστέρων τῶν πρακτικῶν συνεδριάσεως

9 57 97

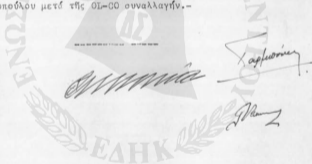
του Διοικ. Συμβουλίου της Δ.Β.Η. της 12-8-1957 δέν έλαβε χάραν πει-
θόμενος εΐς τοϋτο, εκ του οτι τó ανω πρακτικά διεβιβάσθησαν υπό
του Γραμματέως του Διοικ. Συμβουλίου προς επικύρωσιν διδ τής υπο-
γραφής τούτων, εΐς τó οικέτον δέ μέρος του διαβιβαστικού έγγραφου
υπάρχουσιν αΐ υπογραφαί των παραστάτων μελών του Διοικ. Συμβου-
λίου Γουναράκη, Δημητρακοπούλου, Στουπάθη, Βιδάλη, Κιτριλάκη. Εΐς
τήν άποψιν ταύτην ένιοχεται έκλισης καΐ εκ του οτι εΐς τήν ήμερη-
σίαν διάταξιν της 34ης συνεδριάσεως του Διοικ. Συμβουλίου της 9
'Οκτωβρίου 1957 εΐχεν άναγραφη ώς θέμα ή επικύρωσις των πρακτι-
κών της 32ας συνεδριάσεως του Διοικ. Συμβουλίου της 12-8-57, ήτις
καΐ εγένετο κατά τήν ανω συνεδρίασιν. Εΐς τήν ανω άποψιν ωσαύ-
τως ένιοχεται καΐ εκ του οτι εΐς μεταγενεστέρας συνεδριάσεις
του Διοικ. Συμβουλίου, ήτοι εΐς τάς συνεδριάσεις της 18-9-1957 καΐ
13-11-1957 άφορώσας τó αυτό θέμα ό Πρδεδρος του Διοικ. Συμβουλίου
Π. Γουναράκης εΐπεν κατ' έπανδληψιν, οτι συμμορφούμενος προς τήν ανω
άποψιν της 12-8-1957 διεβίβασε σχετικήν έκπιτολήν προς τόν Γά-
λον Πρδεδρον, καΐ ούδέν εκ των μελών του Διοικ. Συμβουλίου έφεραν
αντίρροπόν τινα. Διδ τούς ανω λόγους τó μέλη του Διοικ. Συμβουλίου
Κιτριλάκης, Βιδάλης, έξετασθέντα νομίμως, έκφράζουν δισταγμούς ώς
προς τó ποΐα άποφασίς κατά τήν ανω συνεδρίασιν έλήφθη ("Ίδετε
τήν άπό 10-8-1963 κατάθεσιν Κιτριλάκη, τήν άπό 10-8-1963 κατάθε-
σιν 'Ομμ. Βιδάλη, Ίδετε ωσαύτως τήν άπό 9-Αυγούστου 1963 κατάθεσιν
του Π. Στουπάθη ώς καΐ τάς άπό 13-8-1963 κατάθέσεις του Θ. Μακρή
καΐ του παραστάτος" κατά τήν ανω συνεδρίασιν Γραμματέως του
Διοικ. Συμβουλίου Α. Κίτσου". Εΐχον φαίνεται λόγους νά φοβούνται
τήν δυσαρέσκειαν της ΟΙ-00 καΐ επί πλέον νά έκπιθυμώσι τήν ταχέαν

συγκάλυψιν. Δι' αὐτό καί ἀντέδρασαν εἰς τήν συνεδρίασιν τῆς 13-11-57 εἰς τήν πρότασιν τῆς αἰτήσεως παρὰ τῆς ΟΙ-ΟΟ σχετικῶν ἐξηγήσεων καί ἐπί πλέον ἐκάλυψαν τό ζήτημα μέ πέπλον σιγῆς, ἀποκρύφοντες καί τά ὡς εἴρηται ἔγγραφα.

ε) ἦνε βέβαιον, ὅτι ὁ Γ. Πεζοπούλος συνεφώνησε μετά τῆς ΟΙ-ΟΟ προμήθειαν ἐπί τοῦ κυρίου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Μέγδοβα.

Δέν εἶνε ὅμως γνωστόν, ἄν καί πότε ἔλαβε προμήθειαν καί ποίαν. Ὁ Π. Γουναράκης ἐτήρησεν εἰς τήν ὑπόθεσιν αὐτήν πολλαπλῶς ἐλεγκτέαν στάσιν, προκαλέσασαν εὐλόγους παρεξηγήσεις καί σχόλια.-

στ) Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Ρ. Παπαδοῦκα ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τήν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Δ. Φιλαρέτου ἀποδειχθεῖσαν ἀθέμιτον τοῦ Γ. Πεζοπούλου μετά τῆς ΟΙ-ΟΟ συναλλαγῆν.-

Παπαδοῦκα

Χαρισμένη

Παπ